

- 4) Indien de derde vraag bevestigend wordt beantwoord, rijst de vraag of het — wanneer een handeling van ruimtelijke ordening is vastgesteld voor een ruimer gebied als één geheel, waarvoor in beginsel krachtens artikel 3, lid 2, sub b, van richtlijn 2001/42/EG juncto artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43/EEG een strategische milieubeoordeling moet worden gemaakt, die echter niet is gemaakt, en indien wordt geconstateerd dat, overeenkomstig de later vastgestelde regelingen inzake de toegestane gebruiksvormen en activiteiten en die niet een eenvoudig beheersplan vormen, een voorafgaande milieubeoordeling enkel voor bepaalde zones van dat gebied had moeten worden gemaakt maar niet voor het grootste deel ervan, omdat de vaststelde regeling voor laatstbedoelde zones een beheersplan vormt waarvoor overeenkomstig artikel 3, lid 2, sub b, van richtlijn 2001/42/EG juncto artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43/EEG een dergelijke beoordeling niet vereist is, — al dan niet redelijk is, in de zin van richtlijn 2001/42/EG, om alleen met betrekking tot de delen die betrekking hebben op de zones waarvoor de voorafgaande milieubeoordeling vereist is — volgens de nieuwe regeling —, de betrokken bepalingen ongeldig te verklaren en de gehele regeling alleen in zoverre in te trekken, met als verder gevolg, na de gedeeltelijke intrekking ervan, dat de strategische milieubeoordeling alleen dient te worden verricht voor die zones en niet voor het gehele gebied?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's.

⁽²⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Lietuvos Aukščiausiojo Teismo (Litouwen) op 17 oktober 2014 — AAS „Gjensidige Baltic”, handelend voor AAS „Gjensidige Baltic” Lietuvos filialą/UAB DK „PZU Lietuva”

(Zaak C-475/14)

(2015/C 007/20)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij in cassatie: AAS „Gjensidige Baltic”, handelend voor AAS „Gjensidige Baltic” Lietuvos filialą

Andere partij in het geding: UAB DK „PZU Lietuva”

Prejudiciële vragen

- 1) Stelt artikel 14(b) van richtlijn 2009/103/EG ⁽¹⁾ een collisieregeling vast, die *ratione personae* niet alleen moet worden toegepast op de slachtoffers van verkeersongevallen, maar ook op de verzekeraars van het voertuig dat verantwoordelijk is voor de schade die bij het ongeval werd veroorzaakt, opdat het voor hen geldende recht kan worden vastgesteld, en gaat het hier om een bijzondere bepaling met betrekking tot de regels over geldend recht, zoals neergelegd in de verordeningen Rome I ⁽²⁾ en Rome II ⁽³⁾ [?]
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet worden nagegaan of de rechtsbetrekkingen tussen de verzekeraars in onderhavige zaak vallen onder het begrip „contractuele verbintenissen” in de zin van artikel 1, lid 1, van de Rome I-verordening. Indien de rechtsbetrekkingen tussen de verzekeraars onder het begrip „contractuele verbintenissen” vallen, is dan de vraag van belang of die betrekkingen vallen onder de categorie van verzekeringsovereenkomsten (rechtsverhoudingen) en of het daarvoor geldende recht moet worden vastgesteld in overeenstemming met artikel 7 van de Rome I-verordening.

- 3) Indien de eerste twee vragen ontkennend worden beantwoord, moet worden nagegaan of, ingeval van een vordering tot regres, bij het vaststellen van het geldende recht overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de Rome II-verordening, de rechtsbetrekkingen tussen verzekeraars van voertuigen met opleggers vallen onder het begrip „niet-contractuele verbintenissen” in de zin van de Rome II-verordening en of deze betrekkingen wel of niet moeten worden beschouwd als afgeleide rechtsbetrekkingen die voortvloeien uit het verkeersongeval (strafbare feit). Moeten, in een geval zoals in onderhavige zaak, de verzekeraars van voertuigen met opleggers worden beschouwd als schuldenaren die aansprakelijk zijn voor dezelfde vordering in de zin van artikel 20 van de Rome II-verordening en moet het recht dat van toepassing is op de betrekkingen tussen beide worden bepaald in overeenstemming met die regel [?]

- ⁽¹⁾ Richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (PB L 263, blz. 11).
- ⁽²⁾ Richtlijn (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I) (PB L 177, blz. 6).
- ⁽³⁾ Richtlijn (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 inzake het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (Rome II) (PB L 199, blz. 40).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) (England and Wales) (Verenigd Koninkrijk) op 27 oktober 2014 — Pillbox 38 (UK) Limited, handelend onder de naam „Totally Wicked”/Secretary of State for Health

(Zaak C-477/14)

(2015/C 007/21)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pillbox 38 (UK) Limited, handelend onder de naam „Totally Wicked”

Verwerende partij: Secretary of State for Health

Prejudiciële vragen

Is artikel 20 van richtlijn 2014/40/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014⁽¹⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaks- en aanverwante producten en tot intrekking van richtlijn 2001/37/EG⁽²⁾ in zijn geheel dan wel op een relevant onderdeel ongeldig, om één of meer van de volgende redenen:

- Omdat dit artikel dan wel een relevant onderdeel ervan aan producenten en/of verkopers van elektronische sigaretten een reeks verplichtingen oplegt die het evenredigheidsbeginsel in samenhang met het rechtszekerheidsbeginsel schenden?
- Omdat het, om dezelfde of soortgelijke redenen, niet in overeenstemming is met het gelijkheidsbeginsel en/of op onrechtmatige wijze de mededinging verstoort?
- Omdat het niet in overeenstemming is met het subsidiariteitsbeginsel?
- Omdat het inbreuk maakt op de rechten van producenten of verkopers van elektronische sigaretten op grond van de artikelen 16 en/of 17 van het Handvest van de grondrechten?

⁽¹⁾ PB L 127, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 194, blz. 26.